

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 355. Quid juris competat conductori vi conductionis, & in specie,
an & qualiter sublocare possit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

loc. cit. citans Molin. d. 499. num. 14. Si statim alium inquilinum substituere potuerit; hunc enim ubi habuit, ex culpa conductoris nullum jam patetur damnum, in cuius compensationem exigere posset a conductore pensionem pro reliquo tempore non inhabitata ab eo domus; multoque minus eam exigere posset in penam inhonestae inhabitationis; cum penam sumere delictorum non sit privatorum. His quatuor causis causam quintam rescidendi contractum locationis ex l. 15. §. fin. & L. seq. ff. b. t. addit Lauterb. §. 50. nimur, dum mortuo conductori tempore locationis nondum finito non appetet heres conductoris, ita ut tunc alteri rem locare possit, pro quo citat Mantic. de tac. & amb. convent. l. 5. ist. 9. num. 3.

Quæst. 354. An & qualiter, dum huic contractui adiectum tempus, expiret morte locatoris vel conductoris?

REsp. Non solvitur seu extinguitur is hac morte, sed transit ad utriusque heredes juxta dicta supra. Neque id ipsum ad primum heredem restringendum, L. cit. Lauterb. §. 58. si tamen lo-

catio inita est, quod ad locator vellet, morte illius, in cuius voluntatem collata, finitur l. 4. ff. b. t. & ibi Brunnem. Mantic. loc. cit. num. 20. Lauterb. §. 59. Finitur quoque morte locatoris, si is jus, quod in re locata habet, morte illius extinguitur. V. gr. dum usufructarius; qui ut talis rem usufructuarium tanquam tales locavit alteri, moritur; ita ut tunc illius heredes ea propter conveniencia nequeant; idque etiamsi conductor expensas in rem fecerit, quasi toto tempore ea fruturus Lauterb. loc. cit. De cætero praescindendo à morte locatoris & conductoris locatio & conductio finitur tempore elapsi, ad quod usque illa expressè vel tacitè constituta. Arg. l. 13. & seq. ff. b. t. ita ut neque conductor in conductione, neque locator in locatione invitus detineri possit; idque etiam si conductor vestigium, l. 9. ff. de publican. nisi forte magnos fructus consecutus, & vestigia postmodum tanto pretio locari non possent. Lauterb. §. 39. Atque ita locator invitus conductori eandem mercedem offerenti, quam novus conductor offert, rem diutius relinquere non tenetur, l. 32. ff. b. t. quamvis conductores fundorum publicorum eandem quam alii conductores offerentes ex æquitate iis sint præferendi l. 4. & 5. C. de locat. præd. civil. Lauterb. loc. cit.

CAPUT TERTIUM.

De

Cæteris Juribus & Obligationibus Conductoris & Locatoris.

Quæst. 355. Quid juris competat conductori vi conductionis, & in specie an & qualiter sublocare possit?

1. **R**Esp. primò: Conductor in re locata neque dominium, neque possessionem habet. Per locationem enim neque dominium neque possessionem transfertur à locatori, sed solus usus, l. 39. ff. b. t. l. 10. ff. de acquir. possess. Transit tamen in conductorum dominium & possessione vera, si accesserit aliqua alia causa translativa dominii. V. g. confusio, vel conventio specialis, ut non eadem res, sed alia ejusdem generis reddatur, L. in novem. ff. b. t. Cujac. in Cod. b. t. Muller. in Struv. b. t. thes. 18. ubi etiam, quod talis locatio vocetur anomala & irregularis. De cætero eti conductor rei locata veram possessionem non habeat, utpote quæ remaneat apud dominum locantem, sed solam realem ejus detentionem, l. 15. ff. b. t. l. 31. §. 2. ff. de usucap. Muller. b. t. thes. 10. lit. C. dicitur tamen esse in possessione §. 5. Inst. de interdict. Muller. thes. 18. unde, cum Fiscus in tributorum & collectorum exactione convenire possit quemcumque possessorum, posse per consequens convenire etiam conductorum, affirmit Muller. loc. cit. citans pro hoc, l. 7. de publican. & vestig. & Tabor de jur. colon. thes. 49.

2. Resp. secundò: Dum vi locationis competit conductori jus seu licentia fruendi (qua constituit in dicta naturali detentio rei locata, in usu illius omniumque ei adhaerentium & in perceptione

fructuum tam naturalium quam civilium. Muller. cit. thes. 10. lit. C.) competit eidem (hisi in principio locationis aliter conventum, aut speciali loci consuetudine id prohibutum; ut etiam in Urbe in locationibus prohibitas esse istiusmodi sublocationes testatur C. de Luca, de locat. & conduct. d. 34. num. 12.) inter cætera potestas sublocandi, sive ut alteri æquè idoneo rem locatam sublocare ad eundem usum possit, l. 6. C. b. t. l. 47. §. 2. de jur. Fisc. Tuld. in Cod. b. t. num. 3. Gomez. Tom. 2. var. c. 17. num. 11. quos citat & sequitur Muller. loc. cit. exemplificans hoc in studiolo, qui à domo conducta recedens ante tempus locationis elapsum possit sibi subrogare alium (intellige, pro tempore adhuc residuo,) ut Rebuff. de privileg. universitat. privil. 12. num. 1. Barbos. ad cit. l. 6. num. 2. Ita tamen, ut licet secundus ille conductor seu subconductor tantum suo, & non primo locatori actione personali ad solvendam pensionem teineatur, res tamen illius pro ea parte & pensione, qua conductus tacitè obligentur primo conductori, unde ei competit actio hypothecaria contra illum subconductorem, l. 11. ff. de pignorat. act. Muller. loc. cit. citatis Gomez ubi ante. num. 12. Franzk. ad b. t. num. 156. Porro illud hic notandum ex C. de Luca, loc. cit. d. 20. num. 11. tunc propriè fieri sublocationem, quando conductor alium ponit in locum vel jus suum in toto vel in parte, ita ut in re locata conductor verè non remaneat talis, neque rei locata usum habeat. Non vero esse sublocationem, dum conductor alios introduxit in rem locatam cum obligatione contribuendi ad solutionem pensionis sine distinctione, que pars unius,

usus, quæ alterius, ita ut præmissum omnes usum haberent rei locatae; sed potius esse quamdam societatem in usu rei locatae, seu admissionem ad participationem usus & commoditatis, quæ participatio sit quid diversum à sublocatione, ita ut prohibitus sublocare, non videatur prohibitus dictam participationem concedere. Pro quo citat Rotam apud Marchesan. p. 1. fol. 772. num. 4. & p. 2. fol. 508. num. 4. & decis. 208. p. 4. recent. Ottob. decis. 40.

Quæst. 356. An & qualiter locator tenetur facere, ut conductor re conducta uti & frui possit?

R Esp. Locator vi locationis tenetur rem locata tam juxta modum ac tempus conventum praestare conductori, ita ut modo & tempore re locata liberè uti possit, L. ex conducto. L. si ex lege. §. 4. L. si merces. §. 1. ff. b. t. quod nisi praestiterit, mercedem exigere nequit, & si quam receperit, tenetur ad eam refundendam & simul ad intereste, cit. L. ex conducto. §. 8. & l. 2. ff. b. t. Sic quotiescumque dolo vel culpa locatoris re locata liberè uti non potest conductor, tenetur locator ad remittendam mercedem & ad intereste. V. gr. dum sciens rem alienam vel rem publicationi & confiscationi vel etiam usufructui obnoxiam tanquam liberam, vel etiam rem vitiosam locavit alteri hæc ignorantia. Secus est, si locator hæc ignorans locavit, tunc enim ob justam ignorantiam excusat ab intereste praestando conductori. Muller. b. t. thes. 10. lit. s. & seq. qui tamen lit. i. speciale quid esse ait circa dolium vitiosum, quo uti non potuit conductor, quod etiam tunc tenetur ad intereste, etiam illud justè ignoraverit esse vitiosum locavit; Quem vide rationem illius afferentem. Sic quoque ad utrumque, scilicet ad mercedem remittendam & ad intereste tenetur, si impedimentum, quo conductor prohibitus re locata uti, proveniens ab alio non impedit, dum potuit juxta cit. L. ex conducto. §. 8. & L. si fundus. in fin. ff. b. t. Dum autem impedimentum citra suam culpam eveniens impedit non potuit, ut dum res bona fide locata dein ab alio evincitur, vel incendio, irruptione hostili aliove casu fortuito perit, non ad intereste, sed tantum ad refundendam vel remittendam pro rata temporis mercedem tenetur, L. si quis. L. ex conducto. §. 2. L. perinde. ff. b. t. uti etiam non nisi ad remittendam mercedem tenebitur locator pro rata temporis, quo ob necessariam rei locatae reparationem impedit conductorum ab ejus usu, L. qui insulam. L. & hoc. ff. b. t. Secus tamen, si cum impedit reficiendo non ex necessitate, sed mutando, ampliendo ob majorem utilitatem & commoditatem. Reiffenst. b. t. num. 31. citans eand. L. qui insulam, & l. 35. b. t. Unde jam in specie suis sumptibus rem locatam egentem reparatione. V. g. dum janua, fenestra nimium corrupta, tectum pluviis pervium, tenetur reparare, ut conductor possit commode ea uti. Quod nisi fecerit ad mercedem locationis pro rata refundendam & ad intereste tenetur, potestque conductor ad utrumque ex conducto agere, L. ex conducto. L. si merces.

Quæst. 357. An igitur etiam expensas, quas ipse conductor fecit in rem locataam refundere teneatur locator?

1. R Esp. Expensas necessarias, (quales juxta Berlich. sunt, per quas pristina rei locata forma & à potiore substantia conservatur,) si quas fecerit

rit conductor in re conducta sine ulla limitatione conductori refundere tenetur locator juxta L. dominus. §. 1. & L. colonus. ff. b. t. spectant hæ expensæ ad dominum fundi cui insumptæ, adeoque is ex naturali æquitate ad eas refundendas tenetur. Molin. de j. & j. tr. 2. d. 496. num. 2. Muller. ad Struv. b. t. thes. 11. lit. a. cum communi; ubi etiam ex eodem Molin. quod proinde conductor equi possit repetere impensas factas pro soleis ferreis & in ejus curationem, ut idem habet de Lugo, d. 29. num. 6. 7. Proceditque id ipsum, etiam si res, in quam impensæ factas, non duret nisi pro tempore locationis, & ea finita, nihil utilitatis perveniat ad locatorum. V. g. si conductor excitat horreum temporareum, cum ei dominus praestare debeat communitatem recondendi fruges rei locatae. Muller. l. c. cum Berlich. p. 2. decis. 250. num. 3. Item etiam si conductor prohibitus eas facere in reparationem, rei, cum enim praestare debat, quo conductor re frui possit, si negligat, dat causam conductori, ut ipse id potius faciat, quam usu rei caret. Muller. loc. cit. cum Mevio, p. 3. decis. 119. Item praedictarum expensarum repetitio & refusio locum habet, etiam si conductor ob non solutionem pensionis expulsus sit, per l. 61. ff. b. t. Muller. loc. cit. remittens ad Caroc. de locat. p. 3. tit. de expens. à num. 2. Neque hæc distinctione facienda inter expensas necessarias modicas & magnas. Muller. loc. cit. citans Lauterb. Verum limitanda hac ipsa, ut procedant, dum nihil in locatione desuper expressum; si enim conventum, ut conductor expensas necessarias in rei conservacionem & refectionis in se recipiat, huic pacto stare tenetur, quamvis adhuc vi illius non teneatur ad eas faciendas in reparationem rei penitus defractæ. Menoch. de arb. l. 2. cas. 258. num. 78. Muller. loc. cit. Ad hæc dictam necessitatem metiendam non esse ex voto conductoris, sed ex eo, quod locator facere debuit, ait cum Mevio. cit. decis. 119. Idem de impensis verò utilibus, (quales dicuntur, per quas res officiunt melior), V. g. dum conductor in re locata ædificavit furnum, cellam, reficit tectum aut parietem minitatem ruinam, facit aggères, plantavit arbores, vites propagavit, &c. dicendum, nimirum quod sint refundenda à locator, dum melioramenta in qua factæ, non pro solo usu & commodo conductoris tempore locationis servient & sic temporariam utilitatem præstant, sed serviente quoque locatori etiam finita locatione, respiciuntque perpetuam fundi utilitatem, tenent communiter AA. Muller. loc. cit. Mozius de locat. tit. ult. n. 24. Garcias de expensis. c. 12. n. 13. Tabor. de jur. colon. th. 65. Quod quamvis distinguendum censeant Molin. d. 496. de Lugo. d. 29. n. 68. cum Lopez. & Castrensi. apud Reiffenst. b. t. n. 33. ita ut, si expensa haec non sint valde magnæ, eas, etiam se incho factas, refundere teneatur locator; non verò immodicas & valde graves sine suo scitu factas in rem locatam utiliter. Arg. L. Paulus. ff. de dol. mal. except. eò quod iniquum videatur, ut dum inquinatus in domo aliena sine scitu domini ædificat, & sumptuosas non necessarias reparaciones & melioramenta facit, locator invitus expensas refundere cogatur. Alii tamen excitatis AA. Tabor. Garc. item Mevio. de pens. q. 2. n. 102. apud Muller. loc. cit. nullum faciunt in hoc differimen, sed tantum attendendum dicunt, quid ex inde utilitatis pervenerit ad locatorum; ita ut etiam si conductor plurimum spenderit, si parum utilitatis pervenerit ad locatorum finita locatione, id parum,